

Huawei P9 Katse 2

9 aastat tagasi - 25.07.2016 Autor: [Marko Habicht](#)

Huawei P9 Ei ole halb kaamera, AGA...

Kuna [Kaido Huawei P9 kohta juba üldised muljed kirjeldas](#), keskendun mina üleüldisele ergonomikale, kaamera funktsionaalsusele.

Alustades mobiilikaamerateist on mu emotsioonid vastandlikud, kuna pildistamisvõimekus on sel tõesti väga muljetavaldav, kuid olles aastaid kokku puutunud professionaalse ja semiprofessionaalse fototehnikaga, olid mu ootused veelgi suuremad.

Tõsi, kontrast ja teravus on sel kaameral hea ning ka kiiruse üle ei saa märkimisväärselt nuriseda, samas telefon, mille turundamisel pannakse sedavõrd suur rõhk fotondusele, tuleb siiski müüki ilma riistvaralise kaameranuputa, mis on ootamatu. Eestis pakutaval versioonil on puudu ka NFC, kuid on kaks SIM kaardi pesa.

Tõsi, helinappu saab seadistada topeltvajutuse korral avama kaamerat ning sama nappu uuesti vajutades tehakse ka pilt, kuid käivitub see ainult väljalülitatud ekraaniga.

Samuti on pettumust valmistav pildisügavuse efekt, mille peaks looma ava suuruse muutmine, nagu professionaalsel tehnikal.

Mõnedes olukordades tundub *bokeh* täitsa edukalt toimivat, kuid keerulisematel hetkedel pildistades toolijalgade, lillevaaside vms vahelt on ilmselge, et tegu on järeltöötusega, mis alati kuigi hästi oma tööd ei tee.

Eks omad limiteeringud lisab füüsika, mis päris 1:1 ei ole nii väikese sensori puhul võrreldav näiteks 35 mm täiskaadersensoriga, mille järgi kõik esialgsed arvutused tehtud.

Kuna tegu on siiski järeltöötusega, mis sisuliselt lõikab tarkvara pildilt välja valitud fookusega objekti ning teeb sellest lähemal ja kaugemal olevad objektid udusemaks, siis on lootus, et tarkvarauuendustega paraneb ka töötuse kvaliteet, mida vaid optika puhul avaga mängides nii kergelt teha ei saaks.

Sisuliselt saab sarnast efekti teha kõigis vähegi endast lugupidavates fototöötlusprogrammides, kuid vaeva peab nägema rohkem ning tulemus sõltub suuresti enda oskustest.

Kuna teravussügavuse muutmine on järeltöötluses tehtav, olen sellest funktsioonist nõus mööda vaatama. Küll aga ei saa üle ega ümber särikontrolli puudumisest, mis võimaldaks kontrollida liikuvate objektide ning pimedas tehtavate fotode tulemust.

Tõsi, sellega kaotab tihti valgustuses, kuid see on hind, mida olen nõus maksma, et pilt tuleks sellevõrra teravam. Samuti, kui maksimaalne ava nii suur on, nagu lubatakse, ei tohiks praegusel aastaajal olla üldse probleemiks pildistada mis iganes kaasaegse kaameraga näiteks säriajaga 1/60s.

Telefoni üldine ergonoomika on tasemel

Pean tunnistama, et minu vaieldamatu lemmik on tagumisel küljel asetsev sõrmejäljelugeja, mida saab kasutada ka touchpadina teavituste scrollimisel ning isiku tuvastab hetkega ilma täiendavate vajutusteta. Usun et tegu on ühe parima sõrmejäljelugejaga, mis hetkel seadmetele pandud. Tänu asukohale on see

kergesti kasutatav mõlema käega, seda enam, et sedavõrd suurt telefoni peab niikuinii tagant näpuga toetama.

Kui Sony Xperia Z või X puhul peab näpp olema sõrmejäljelugejaga kitsal sisselülitusnupul üsna puhas, õiget pidi ja siiski üks kord viiest jätab tuvastamata, suutis Huawei lugeda 99% juhtudest ja hoolimata sellest, mis pidi telefon ja sõrm olid. Ka isikutuvastus toimib vähemalt poole kiiremini. Küljenuppude asukoht on hea ning sisse välja lülitamise nupp on konkreetne ning kergesti leitav ka pimedas.

Lõpphinnang

Kas mina ostaks selle?

Ei – Minu jaoks on puudu ühe telefoni kõige tähtsam tegur: veekindlus. Ostes 500€ telefoni, võiks olla vähemalt arvestatav pritsmekindlus, mis mootorrattaga sõites ei ohustaks investeeringut.

Kas ma soovitan seda?

Päris kindlasti! Tegu on AM-i laborist läbi käinud telefonidest ühe parimaga.

Kui meeldivad pigem suured seadmed ja kaamera kvaliteet on oluline, on tegu kindlasti hea valikuga.

Nuriseda saab vaid selle üle, et mobiilikaameral puudub iseseisev päästikunupp ning tarkvaras võiks olla säriaja kontroll, näitab see juba piisavalt telefoni kohta.

Samsung Galaxy S7 vs Huawei P9:

Huawei P9:

Pildid tehtud P9-ga:

- [Testid](#)
- [Mobiiltelefonid](#)

Pilt

© Marko Habicht '16